

Градската библиотека

ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕНЪ СЪВѢТЪ

Изъяснения на Маликовъ.

Вътрѣшната политика. — Добруджа и
Марица.

Будат еща. Българският мнѣ-
отъръ-прѣседател Малиновъ прѣслъ корес-
пондента на одиѣ тукашель вѣстникъ и
му заведеме между другото: Народътъ и
държавнитъ маже на България желаетъ
най-горѣщо, штоо между България и Унга-
рия да сажествува искрено и трайно
приятелство по всички области. Не триба
да забравяме, че ѣмо отсѣди и че се ѣма
надежде да останемъ и заварѣдъ такова.
Надѣваме се, че ние, както въ политическо,
така и въ културно и стопанско отношение
ще останемъ за въ бѣдеще въ постоянень
контактъ. Отъ моя страна, азъ ще направя
всичко възможно, за да получа довѣрнето
и поддрѣпата на-унгарското правителство
и на унгарския народъ, штоо най-послѣ
отѣмъ стопанския въпроси, всито сѣе прѣди
войвата ни занимаваха да бѣдатъ разрѣ-
шени по задоволителень за двѣтъ стрѣни
мнѣиѣтъ.

Що се отнася до нашите вътрешно-политически условия, то тѣ се определятъ отъ сегашното положение на страната. Ние се намираме въ война и правителството се занимава съ въпроситѣ, които сѣ въ свързка съ войната. За социални реформи нямаме сега време. Най-важната задача на правителството е еронять и нашата грижа е да снабдимъ страната съ достатъчно количество съществни продукти и по този начинъ да успеемъ възбуждане въздъхтание войната общественъ духъ. При това искамъ да полантирамъ, че нашето морално отношение положение не е никакъ лошо. Азъ искахъ само да загатна, че въ нашето мѣрение е да подобримъ положението. Обществениятѣ блага изисква да изяснимъ економичнитѣ интереси на партиятъ. Въ Народноето събрание ние сме само блугари ние сме готови да посветуваме всичко, за да постигнемъ най-послъ нашия въредъ въ идеалъ, който не се състои въ нищо друго освенъ въ беднението на всички блугари.

На запитването, досежно въпроса за Добруджа, министър-председателят каза: По този въпрос аз не говоря охотно. Огледална тояна на Букурещият договор, този въпрос е вече решен. Както знаете, въ северна Добруджа се създаде тъй нареченият кондоминиумъ. Дипломатитѣ взимаха куржа да уредят окончателно добруджански въпросъ. Азъ ще говоря по-кресно и открито съ васъ. Кондоминиумътъ е голямо заблуждение на дипломатитѣ, което погълна мнѣхъредно тагоогно вътрѣху българския народъ, както и на еронята. Надѣвамъ се, че дипломатитѣ ще поправятъ тази грѣшка и ще намѣратъ единъ разрѣшене на въпроса, което да е достойно за голѣмитѣ български жертви и за оитѣ заслуги, които ние он спечелихме за общото дѣло. За да не се откъсне Добруджа, отъ насъ се моятъ различни концесии. България е принесла до сега вече такива жертви, които би било несправедливо, да се искатъ отъ нея нѣщо повече.

— А Маришкия въпросъ? запитахъ министъръ.

Министъръ отговори: Въ Маришкия въпросъ азъ не говоря охотно. Огледална тояна на Букурещият договор, този въпрос е вече решен. Както знаете, въ северна Добруджа се създаде тъй нареченият кондоминиумъ. Дипломатитѣ взимаха куржа да уредят окончателно добруджански въпросъ. Азъ ще говоря по-кресно и открито съ васъ. Кондоминиумътъ е голямо заблуждение на дипломатитѣ, което погълна мнѣхъредно тагоогно вътрѣху българския народъ, както и на еронята. Надѣвамъ се, че дипломатитѣ ще поправятъ тази грѣшка и ще намѣратъ единъ разрѣшене на въпроса, което да е достойно за голѣмитѣ български жертви и за оитѣ заслуги, които ние он спечелихме за общото дѣло. За да не се откъсне Добруджа, отъ насъ се моятъ различни концесии. България е принесла до сега вече такива жертви, които би било несправедливо, да се искатъ отъ нея нѣщо повече.

— За насъ този въпросъ не е общесъ-
вѣна речъ, отговори въ мизантропъ-прѣдсе-
дателя Мелановъ. Пръвѣ 1915 год. той бы-
ло окончателно разрѣшено. По мѣсто мѣшимъ
не бы трѣбвало да се говори за този въ-
просъ, даже той не бы трѣбвало да се
свѣта.
»Б. Т. Вѣстанакъ 2.

**Добруджавска делегация
при министръ Малинов
Такевъ, Маджаровъ и
Ляпчевъ.**

Преди два дни добруджанска делегация от селата Алмандий, Казимистр, Айдемир и Карамурадъ начело отъ съветникъ Аризул-овъ се яви при министрите Малиновъ, Тавасъ, Маджаровъ и Лилчевъ. Исканията на делегацията, поднесени и смену на г-да министрите сж следни:

- 1) Да се застъпятъ частъ по-скоро да

се застъпват да имъ се отпусне безплатно сѣме за засѣване бѣдашитѣ зѣмни посѣви на врѣме, споредъ изискванията на почвата имъ, които посѣви се започватъ отъ първата половина на идущаа мѣсецъ септември. Сѣмето да се отпусне о врѣме, за да може да се постигне цѣлѣта, да се застъпятъ, да бѣдатъ снабдени съ работенъ добитѣкъ о врѣме, за да може да се постигне цѣлѣта. 3) Да се застъпятъ да бѣдатъ снабдени съ работенъ добитѣкъ о врѣме за да може населението да се заглеи за зѣмлята и за въ бѣдаше да не бѣдѣтъ товаръ на общество и държавѣ. 4) Да се застъпятъ да се даде възможностъ на населението отъ оелзата имъ да се снабди съ най-необходимитѣ дрехи и живинки отагачени въ дѣмоветъ и създѣ тихното откарване еграбенѣ отъ ромнитѣ. 5) Да се застъпятъ за оврестиване на данѣцитѣ върху имотитѣ имъ врѣдъ надѣлѣния г-нѣ министъръ на финанситѣ, рѣшиная отъ 1916 г. изключително идущата 1919 год., за да може населението да дойде на себе си. 6) Да се застъпятъ да имъ се открийтъ широки кредити врѣдъ земледѣлческата банка, за да могатъ да посрѣнатъ най-необходимитѣ имъ земледѣлчи и стопански нужди.

Иде Freie Presse“ обнародва едно интер-
вю съ гръфъ Бурмани, относително резулта-
тите на съвещанията въ германската глав-
на квартира. Министърът на външните
работи е въ всяко отношение доволен
от постигнатия резултат и казва: Въпри-
ки краткоко време, ние постигнахме го-
лям напредък въ разрешенето на важ-
ните въпроси. Не остава нищо единъ въ-
просъ, интересуващ двата страни, който
да не бъде разгледанъ. Подсказватъ въпрос-
ащо тъй бѣ проученъ и то съ задоволи-
теленъ резултатъ. Слѣдъ това министрътъ
можелъ е общественицитъ точки относително
Подша, които сж вече известни.

Огосударяйки на въпроса, дали в гзавната квартира сж разговаряни възможности за мир, министърът заявил, че можсамо да повтори това, което често е казвал полуофициално и официално прѣз последните дни. Разговаряни сж всички важни въпроси въ свързка съ войната и мира. Принудени да продължаваме отбранителната борба, ние трѣбва да използуваме всичкѣ оръждия и жтница, които биха могли да ни донесат мира. Защото дипломатическите акции трѣбва да върви успоредно съ продължението на военната дѣйствителност. Докато пепривителът не иска да ни умишлено, ние трѣбва да се браним. Но сжщепримиливо, нѣ се стремимъ да добиемъ почетенъ миръ прѣзъ опосредствителни

Подъ това заглавие с милаяда насрор
въ Париж една книга, отъ Себастианъ Се-
беко. Авторътъ на тази книга по пър-
во, по-точно разяснява, че омни да обясни причи-
нитъ на римската катастрофа и нами-
че главната причина е нашествието на Ром-
ния противъ България въ 1913 год. Следъ
като констатира, че мисията отъ Ромния
поправка на войната и граница за смѣта
на България, стои въ противорѣчие съ при-
ципа на националнитѣ и не създаде ни-
що друго, освѣн голѣмъ споръ между о-
сѣлятъ, авторътъ продължава тежестуал-

„Този акт, който беше погръщанът от ромънския народ от ентузмази на новите рализми извистествъ успяхъ се смѣташе от по-диалогичниятъ като голѣма опасностъ и бѣдащето. Три години по въсно тази опасностъ се реализира и стана свършенъ фактъ когато почна нахлуването въ Ромъния. Споредъ Сербско Ромъния не требваше се гизрял на балканитѣ, за да търси придобивки на югъ отъ Дунавъ. Той смѣташе къмпенсация за Македония трябва да търси отъ Трансильваниа. Авторътъ е мислѣе, че Ромъния въпреки че не е трѣбало да атакува България въ 1913, но въ противъ да я поддрѣли въ усилката ѝ да се добъване Македония, за да получи сътъ Трансильваниа.

Авторът продължава: «Ромжият не
накато да прави на Балканите: географиче-
на, етнографически и исторически, ти се чу-
ва на полуострова; политически ома-
френските народи, които смятат Ромжа-
та за балканска държава, се намират. Д-
нав отделна дълга полуострова отъ
тината Европа. Богатата почва на Вла-
ама също общо отъ земята населена
българите. Още по-малко си прилича
лещето. Нима пише, което може да ва-
чига да възра, че има няколко връ-
между двата области».

Добруджанската организация

Важно, но сигурно, българското стано-
вището по спорните въпроси добива все
по-широка поддръжна верба въ съюзниятъ гер-
мански военни и политически кръгове.
Слѣдъ отличната статия на депутата отъ
райхстага д-ръ Фр. Науманъ по балкан-
ските въпроси, съ които той подчерта не-
нарушимостта на договоръ отъ 1915 г.
съ Турция и слѣдъ рѣчта на депутата
Рихтхофенъ въ райхстага за присоеди-
нението на Добруджа къмъ България, сега
замасниятъ генералъ отъ Врежентъ г. Люд-
вигъ Розеллуусъ явилъ съ обстойна статия
въ страницитъ на германското сѣ „Deutsche
Stimmen, въ която разглеждайки отноше-
ния между Германия и България, застъпъ
и спорните въпроси около Марица и До-
бруджа.

Хубавиѣ думи, съ които г. Розелиусъ очертава значението на Марица за България, не могат да не трогнатъ българина, любящъ своето отечество; тѣ не могатъ сжко да си оставатъ дълбоки слѣди въ душата на германскитѣ четци, когато българската Марица се сравнява съ германския Рейнъ. »Българскиятъ народъ казва авторитъ, трѣбва да бѣде спокоенъ; германскиятъ народъ разбира, че каквито чувства храни той къмъ Рейнъ, сжкитѣ чувства храни и българина къмъ Марица; нѣго германецътъ възпѣва Рейнъ, тѣй и българската народна пѣсень започва съ думитѣ »Шуви Марица«. Както Рейнъ е олицетворение на националнитѣ завети на германския народъ и е готовъ да прѣдизвика въскъснелна храбрость въ всѣки германецъ за неговата защита, тѣй и българинътъ отъ всички краища на своето отечество олицетворява своитѣ копнежи въ шумътъ на вълнатѣ на Марица, Дунавъ и Вардаръ и не може да не изпита тежка мъка, когато се посѣга на тая негова светиня. Г-нъ Розелиусъ съ това сравнение на двѣтъ рѣки е посочилъ на германския народъ възможно най добръ онази интимна връзка, която съществува между българската рѣка и българското сърдце. И който схваща тая интимна връзка, не може да иска отъ българина да даде онова, което не може да даде. Затова той подчертава, че е »нуждно да се оповѣсти на германския, българския и турския народи, че въпросътъ за Марица е безвъзвратно уреденъ съ договоръ отъ 1915 г. и че той лѣжа нищо общо съ въпроса за Добруджа. Германия и България сж съгласни, че договорътъ отъ 1915 годъ нѣма да прѣтърпи никакви промѣни«. Това е една истина, която се

заяви отъ българска страна още въ първия денъ отъ повдигането на спора; въ нея той постоянно и досега, защото българскиятъ националенъ звѣтъ е недѣлимъ отъ Марица. При това призвание, лишити думи, казани до сега по тъй ясната сила на договора отъ 1915 г., възбуждатъ само печаленъ споменъ.

Мислитъ на г-нъ Розелвусъ не спираше, обаче, тъй. Той засѣга изъ основа и опити доказателства, които се поставиха за оправданіе на турскитѣ претенции надъ Марица. Тѣ отхвърлятъ изпѣло твърдението на турцитѣ, че сж указали пѣкаква военна помощ на българитѣ въ добруджанскитѣ боеве. „Точно погледнато, на въпроса, казва той, съ тази си постановка Турция услужа на Германия, а не на България и пѣна защо да се ситѣ, че България е останала длъжна на Турция“. Това спровержение на турскитѣ искания е толкова по цѣпно, защото иде отъ една страна, която има възможност да бъде най добръ освѣдомена. Военнитѣ услуги, които турскиятъ печатъ изтъкваше за подкрѣпа на своитѣ претенции при твърдението на г-нъ Розелвусъ, губятъ вънѣква стойностъ. Въместо да се повдигатъ такива претенции, авторътъ сочи на необходимостта на приателството между Турция и България, като казва: „само лопшатѣ приатели биха събѣтвали турцитѣ да повдигатъ този въпросъ и да рискуватъ приателството на България“.

Трезвият глас на «Deutsche Stimmen», жакаръ и да не носи никакъв официален характер, иде да покаже, че е крайно време да се тури точка на неоснователни претенции и лишни спорове. Натегнатостта, предизвикана от тия спорове, трябва да изчезне, за да може съюзът да свърши своето велико дело съ самия ентузиазъм, съ който го започна.

При такъв асентъ езикъ, който не остава мѣсто за съмнѣния и подсвѣржания разрѣшеннето на въпроса за съвѣраа Добруджа, магаръ и трудатъ, не е неправо доливъ. Още повече, че най-важниятъ въпроси събрани съ него: този за плаването по Дунава и използването линията Черна Вода — Кюстенджа и пристанището на последния градъ сж разрѣшени вече; освѣт това, Добруджа е отсѣпана отъ Рокѣвия и националната ѝ принадлежностъ къмъ България призната отъ всички страни. Потрѣбно е само хубавитъ дума на г. Рокѣвия да -нахѣратъ отзвукъ въ сюзѣнитъ ръководящи тѣла, за да се прѣминатъ къмъ дѣла.

Бюлетинъ отъ Щаба на действ. армия
за 24 августъ 1918 год.

Македонски фронтъ. Въ Вятско, за
нахво отъ Добро-поле и южно отъ Хумъ
огнената дѣйность отъ наша и неприятел-
ска страна бѣше вѣрно по оживена. При
Вардара, въ участъка на Алчакъ махле отъ
южно отъ Стояково английски шурмови отъ
дѣлени се опитаха на вѣсколо пѣти прѣзъ
всѣта да приближатъ прѣднѣтъ имъ постои-
во на бѣха отбѣти съ огнѣ. Прѣзъ деня, въ
сѣщия фронтъ, артилерийската стрѣлаба отъ
двѣтъ страни бѣше твърдѣ силна.

ОСНОВНЫЕ СВЕДЕНИЯ:

Берлинъ. Английскитѣ атаки до из-
точно отъ Арассъ и оръщу Баномъ — протѣ
задаха. Юго-западно отъ Баномъ протѣ
лика спечели терентъ. Иточно отъ Твенвалъ
много английскы нападения. Отъ източ-
но отъ Албертъ до Сема проваднаха нападе-
ния на противника съ загуби за него

Бернъ. Англическия параходъ "Атлан-
тия", 9289 тона; натоваренъ съ музични
биде потопенъ.

Жепена. «Журналь» съобщава, че на 19 пръв нощта германски авиатори бомбардирани Нанки.

Войната външния

Бернх. Шаржингс вѣстники Т
детелегира, Стокхольмъ и Москва,
тѣмъ ожно и «Райтеръ» признавать усилъ
тѣхъ на сѣвѣнскихъ войски срену чехо-сл
ванитѣхъ и англичанитѣхъ.

Объявление.

Управлението наслѣдството на Н. Х. Ючормански—Варна, известна за зная че бившият счетоводителят въ контората на Наслѣдниците на Н. Хр. Ючормански Румен Нейчев от 20 юлий т. г. е освободен от длъжността си като счетоводител.

Ромънски признания.

Бившия ромънски кабинет хаденз под след от новозабраната камара за редица престъпления, извършени от него, е дал своите признания. Между признанията, че обвинената от братинистите война е била при условията, въ която е обявена и подана едно "естественно обитие" въ свързка с ромънското национално обединение и позоваването на моторията, която ще сжди "окончателният" последствия от войната; характерен аргумент е въ който тй оспорват правото на сегашния парламент да ги пръвзема по обидебав ред. Либералите успорват законността на сегашния парламент не само поради обстоятелството, че той бил избран чрез една система, противоречаща на конституционния ред и под режима на чуждо господство, но и защото, защото парламентът бил избран без участието на Добруджа.

Ромънския в. "Steagu" до 11 тего като отговаря на тия възражения, пише: "Участието на Добруджа! Ами че Добруджа не е участвувала въ законодателната дейност на Ромъния през един период от четиредесет години; въпреки това, всичката законодателна дейност на Ромъния е била валидна". По ясно, по категорично признаване от това не може да има. Ние винаги сме твърдили, че Добруджа през време четиредесет годишното владение от Ромъния, е третирана като чужда страна, която може да служи само за експлоатирание, а не като една област, жителитъ на която да се ползват същите права, каквито иматъ всички граждани на една свободна страна. Ние не можем да си обясним, какъ ромънците, които претендиратъ на исторически и етнографически права на Добруджа, да лишатъ своите "сънародници" въ предложение на четиредесет години от правата, които има ромънците отатъкъ Дунава. Не ли това едно коварно опровержение на тяхните "исторически" и "етнографически" права. И либералите, които през тия четиредесет годишен период сж били тъй често на чело на управлението и, които тогава никога не сж се загрижвали за правата на добруджанеца, днес ронятъ прокопидиски слъзи за тия негови права. Въ отговора, който самите ромъни си даватъ на тоя въпрос чрез в. "Steagu" се съдържа самата истина — добруджанецътъ безъ разлика на народност — въ продължение на 40 години, е бил безправен членъ на ромънската държава.

Това обстоятелство добруджанците, особено вънрдинитъ жители, като турци, италианци и вънми, трябва винаги да си го опомнятъ. Тй трябва да сравнятъ политическите условия, при които сж поставени тяхните сънародници въ България, съ тия, въ които тй сж били принудени да пръвзвѣтъ близо половинъ векъ, за да разбератъ, че само въ границитъ на свободна и културна България тй ще намиратъ условия за своето стопанско и национално пръвуспяване, само въ границитъ на България ще се почувствуватъ като равноправни членове на една свободна страна, гдѣто няма господствуващъ елементъ, гдѣто всички безъ разлика на народност сж равни предъ законитъ на отравата.

К.

Отъ единство къмъ полѣда.

Подъ заглавие "Политика и надежда" в. "Прилеп" пише:

"Въ политиката порече, отколнотъ въ живота, въобщо вѣмето има своя цѣна. Не всичко, което се желае, е възможно когато се желае. Трѣбва вѣме, нуженъ е тактъ, за да може цѣлестобразно да се действуватъ и най-важно — да се ополучва.

Въ вѣремената, които пръвживяваме, желанията сж по голѣми, защото страданията сж по тежки, надеждитъ по обилни, защото войнидесни сж рачоуарованията. Човекъ дъръ въ надеждитъ, които сж създава утѣха за утрѣшня денъ. И насъ не ни очудватъ голѣмитъ надежди, които българскиятъ народъ възлага на новото правителство. Тй сж естествени резултати, тй сж протести противъ действителността, която го троваше.

Нека не забравяме ни за единъ мигъ, че оме въ война, че на границитъ на България неприятели сж бди и дебне. Днесъ няма дѣсна и лѣва, а има единъ народъ, който се бори, за да защита земитъ си и да обезпечи сѣществуването си. Правителството създава своето призвание, работи безъ отдихъ и помага военни усилия, за да изпълни възложената му мисия.

Въ сжкия духъ в. "Миръ" добавя: "Ако има нѣщо пагубно за единъ на-

давитъ по партизански съображения. Нѣма по-големо прѣстѣпление въ такива сѣдбоносни вѣремена като днешнитъ, една или няколко партии да могатъ да използватъ властта за партийнитъ си цѣли. Висшъ патристизъмъ, най-дѣлоко разбиране на държавнитъ интереси, наблюдаваме днесъ въ една Англия, въпримѣръ, дѣто управляватъ вържати наедно най-радикалитъ елементи, какъвто е Лондъ Джорджъ, и консерваторитъ. Никому въ Англия не е дошло въ прѣме за войната на умъ да говори за "лѣви" и "дѣсни", за разликата между полѣвичарскитъ и педѣвичарскитъ партии. Въсѣчко, което дѣла, което може да образува програма на една политическа партия, е изоставено за мирно вѣме. Въ вѣме на войната има само една програма обща за всички, освѣтъ за поражениитъ, за онии които толкова имъ чини че оѣбѣ ли отечеството или не: тая програма естемъ въ благополучното изкарване на войната.

Гражданската война въ Русия.

Извѣстията отъ Русия сж противорѣчиви и пристрастни. До скоро съглашениитъ печатъ прѣдприемаше пълното сгромолишване на болшевикитъ и триумфаше отъ голѣмитъ успѣхи на чехословацитъ. Въ послѣднитъ дни обаче, този печатъ сѣдѣла друга, прѣтвopoложна тактика, за да подтикне намѣсата въ Англия и Съединенитъ щати въ Сибирь. Съглашениитъ печатъ трѣбваше да наддѣлѣ сиротината на Уилсонъ, който въ послѣднитъ си извѣщения прѣдъ прѣдставителитъ на американската преса ограничи цѣлѣта на японо американскитъ войски въ Сибирь съ спасяването на чехословацитъ, като отхвърли една действителна намѣса и набѣгна на важността на западния фронтъ.

Ако англичанитъ могатъ да постигнатъ свързка съ чехословацитъ, сѣга, при настѣпането на студено вѣме, трѣбва да отворятъ повече войски на Мурманскъ брѣгъ. За привеждане въ изпълнение на този планъ, необходимо е да завладѣятъ Вологда, Солвѣтскитъ, Ватка, Пермъ и Котласъ и то при това съ оръжия 2000 вероти дѣлечъ по вода и ж. п. лини или повече отъ 1000 вероти по права линия.

Финитъ вѣма да отстъпъ отъ окръжени рѣцъ, когато се развива единъ новъ източнъ фронтъ, базисътъ на който ще бѣде въ непосредствено сѣдѣство отъ тѣхъ. Финскитъ воененъ министръ е издалъ заповѣдъ, опередъ едно общение отъ Хелзингфорсъ, че поради присѣтотвѣто на съглашениитъ войски по Мурманската линия, не се прѣдвѣжда демобилизация на финскитъ войски. Тй ще бѣде поставена въ закъснитъ отъ това, дали съглашениитъ войски пакотина ще се отдалечатъ отъ орон естествень базисъ, прѣди замръзването на пристанището Архангелскъ.

ИЗЪ РУСИЯ.

Стокхолмъ. Болшевикитъ в. "Фолкс Дабладъ Политикен", който излизатъ се научава отъ Москва, че съвѣтскитъ войски сж разбили английския корпусъ при Архангелскъ и Овега и сж онечили голѣма побѣда. Съвѣтскитъ войски разбили сжко противника на р. Донъ и настѣпватъ въбѣдносно.

Ротердамъ. Споредъ английски съобщения, съглашениитъ войски отогл вали по цѣлия Мурманскъ брѣгъ.

Бернъ. Въ французския печатъ постоянно се засилва недовѣството отъ сибирската експедиция. "Homme Libre" казва, че не може да стѣла дума за подновяване на руския фронтъ; тѣба да се глѣда само да се опасятъ чехо словацитъ.

Вина. Споредъ руски съобщения, донскитъ казаки открито се отказали отъ Съглашението. Въ Ново-Черкасскъ е свиканъ общъ казашки конгресъ, въ който цѣло да бѣде прокарано обединението на всички казашки плѣмена съ Централнитъ сили.

Стокхолмъ. В. "Politiken" се научава отъ Москва: Народнитъ комисаръ Кодрокъ съобщава: Прѣдседателъ на изпѣлнителния комитетъ въ Вологда съобщава, че положението на изпѣлнитъ войски при Архангелскъ е напълно задоволително. Англичанитъ и белогардѣйцитъ разполагатъ съ слаба сила. Остѣтъ на неприятеля да ни отложне отъ желѣзнопѣжната линия за Овега пропадна. Нашитъ войски отблъснаха неприятеля. Съвѣтскитъ войски взематъ мѣрки скоро да потушатъ бунтътъ въ Архангелскъ.

Калмаръ. Споредъ прѣстигнали съобщения, на 4 августъ прѣзъ нощта въ Петроградъ сж били арестуванъ 17.000 души, главно офицери и членове на петроградската

Настроението въ Молдова.

По поводъ комунистѣто върху комунистѣто въ Молдова, обнародвано въ сѣдѣзоза "Стагул", вѣстникъ "Ренансера" характеризира сжкото положение по следния начинъ:

По всички нѣтеки въ Молдова пѣлзятъ инспиратори особено политически. Въ Яшъ се разкри една тайна печатница и опасни цозиви. Откритъ е и виновникъ. Най-различни и дързи дѣлагози, дѣйствуващи съ най-различни и смѣли сѣдѣста, сж на работи и съ нахалство, особено за да се осуети дѣлото на правосѣдството, прѣдиркетъ на посто съ нудната енергия съ парламента. Подкопава се новия порядѣкъ едва установенъ. Молдова е пѣлна съ тѣмъ личностъ, които всѣки денъ прѣстиратъ съ цѣлата страна сѣжитъ операции на подвѣждане, на недовѣдѣта.

Осѣдѣзътъ "Стагул" публикува, по случай брѣженитъ вѣрѣтъ жѣлѣзничаритъ отъ Молдова, едно комунистѣ, въ което казва, че въ Молдова се проявяватъ болезени и загадѣни дѣвѣния, че има недовѣдѣство и дори бунтоне на чиновницъ и че вѣтѣръ отъ анархия и безпорѣдѣкъ е подвѣжданъ отъ лоня елементи на ромънски сѣществень животъ. Комунистѣто възира либералитъ и антипопѣлитъ, чиято пропѣганда оѣе продължава въ Молдова.

ИЗЪ РОМЪНИИ.

(Отъ нашия специаленъ кореспондентъ).

Букурещъ. Въ Ромъния станяха нѣколко допълнителни избора за парламента. Въ повечето мѣста сж избрани оѣ слаби болшевикѣ прѣдѣтѣствитъ кандидати. Въ Яшъ на вакантно мѣсто въ втората колегия е пропадѣлъ въ балотажъ кандидатъ Пеливонъ, членъ на бесарабския народечъ сѣвѣтъ. Въ камерата единъ депутатъ е отъристъ е отдалъ пропадането на Пеливана на събратѣствотъ, че неговата кандидатура е била поддржана отъ брѣтѣности и антикомунитъ-националистъ. Тѣзи политически групировки, казалъ ораторъ, се надяватъ и оѣавятъ създаването новъ източнъ фронтъ, а това означава изгубването на Бесарабия.

В. "Газета Букурещиоръ" узнава отъ сѣвѣлѣнъ източникъ, че сѣществующитъ въ Кишиневъ украински агенти, нѣма никакво сѣвѣлѣно качество, тѣй като ромънското правителство не му е издавало необходимитъ за неговото сѣвѣлѣнирание скѣкѣтурѣ.

Парламентната сѣдѣствена комисиѣ е направѣла прѣтѣрѣсѣнитъ въ двѣ второстепенни банки въ Букурещъ, гдѣто е отърила сѣществуването на знаѣтѣсни влогѣ и сѣкровища принадлежати на видни политически лица отъ минали режими.

ИЗЪ ЧУЖБИНА.

(Б. Т. Асѣния радѣстѣгѣра).

Прѣхраната въ Франция

Борнъ. На парижката преса е забранено да пише за повишение на хлѣбната дамба, даже ако сегашната жѣтва е не добра. Въ такитъ случѣй, да се сѣрѣ внесѣтъ на жѣта, за да се освободи парижантъ тонажъ за транспортитъ отъ сѣдѣвѣнитъ щати.

Нови общини

Бернъ. Споредъ Цюрихския вѣстникъ "Моргенъ Цайтунгъ", Антантата обѣщана на Япония сѣтѣу рѣсѣтъ й услуги островитъ Барксъ, Ява и Целебесъ. Суматра, върѣтно ще остане на Холандия.

Потопени централни параходи.

Копенхагенъ. Отъ 9 Августъ до 18 с. м. сж потопени въ Сѣдиземно море, Атлантическия океанъ и сѣверно море два дански парахода, една данска гѣмѣя, единъ норвежки параходъ и една норвежка гѣмѣя.

ВЪЛГАРЧЕ Год. II, Кн. I-ва

Излѣзе отъ печатъ и се разпраща на абонатитъ. Чрезъ въбраното сѣдѣржане г. г. учителитъ въ Добруджа ще улѣсѣятъ своѣта национална задача, да въбудятъ и възпитатъ у дѣцѣта чувство на правѣствѣностъ и обичъ къмъ общото сѣчество — България.

Цѣна 5 лѣва съ календарче.

Покази се изпращатъ.

1—4

Адресъ: Софѣя, п. л. Ч. Д. Жамил, № 6.

3000 декара ниви

СЕ ПРОДАВАТЪ ВЪ ЗЕМЛИЩЕТО НА с. МУСУБЕЙ (Каралийска община) Спопѣуачни чѣвѣтъ дѣкъ кѣтскотъ писалищѣ

ХРОНИКА

Траурниятъ денъ въ Добруджа. Денътъ 28-а августъ — Успѣние на Св. Богородица — бѣ прѣвѣгласенъ миналата година за трауренъ денъ въ цѣла Добруджа. На тоя денъ прѣзъ 1916 год. бѣ обявена мобилизацията на ромънскитъ войски сѣтѣу сѣвѣнитъ армии, но и на цѣла Ромъния противъ добруджанското население. По тоя случѣй, на войскадъ изъ Добруджа ще бѣдатъ отсѣлѣни нанѣхѣди за убѣтитъ и отѣвѣчени добруджанци и молебѣтъ за останавитъ живи.

Прѣрѣначалнитъ училища въ Добруджа. Въ цѣла Сѣверна Добруджа има 123 прѣрѣначални училища, отъ които 63 въ Тулчанския и 60 въ Кюстенджеския окръгъ.

Сѣмо въ Тулчанския окръгъ прѣзъ изѣкѣта учебна година училищата бѣха разпрѣдѣлени въ 63 заселени мѣста (5 града и 58 села) отъ всички заселени мѣста 5 града и 69 села. Като се вземе прѣдъ видъ, че населението въ Тулчанския окръгъ възлиза на 88,102 чѣвѣка, сѣдѣла на едно училище се падъ 2032 жители и по 226 дѣца. Обучението се води въ сѣмѣсни училища, а не както при ромънцитъ чрезъ раздѣлно обучение на половѣтъ. Отъ дѣцѣта на възраст за учение сж постѣпѣли безъ никакви принудителни мѣрки 52 62% момѣта и 44.80% момѣчѣта.

Търсятъ работа. Неудовѣтъ прѣвѣди голѣмъ брѣмъ отъ населението въ сѣверна Добруджа да търси работа въ земедѣлѣскитъ стопанства на южна Добруджа. За отбѣвѣждане е че болшевикитѣ отъ добруджанскитъ ромъни прѣдпочитатъ да отидатъ въ България, дори и да се прѣселатъ тамъ, отколнотъ да прѣвѣрѣятъ Дунава.

Въ Ромъния замѣнаватъ само оѣвѣлѣ ромъни, на които нѣкой отъ членѣнитъ на сѣмѣитѣвѣта имъ сж останали тамъ отѣдѣ демобилизацията на ромънската армия, или пѣлъ сж били по-рано тамъ на работа.

Новъ интересенъ пунктъ. На гара Ромѣсъ-Оранъ е откритъ мѣтарѣнитъ пунктъ. Отъ сѣвѣдѣнитъ, които имаме, обѣжати сж отъ мѣто не само прѣдметъ за търговия и такива отъ прѣва необходимостъ, които сж носени отъ операцията зона за лични нужди, като 4—5 кг. сапунъ, тенѣе газъ и пр. и то отъ войницъ. Бѣ бѣло умѣтно, да се поглѣдне по сѣрѣсѣтъ на тоя въпрѣсъ.

Цѣната на брашнето. Въ Тулча и Бабадагъ цѣната на орашното е отъ 8—10 лѣ. хлѣбограма.

Цѣната на гроздето. Цѣната на гроздето въ сѣверна Добруджа е отъ 4 до 4.50 лѣ. кгѣ.

Сѣдѣвѣната за сѣтовѣнитъ на лѣзѣта въ сѣверна Добруджа установѣватъ, че поради липса на навѣрѣмѣнитъ дѣждъ гроздето не има много дѣсно зѣрно.

Цѣната на изѣмѣвѣнитъ оѣдѣ, овни, кози овѣнѣтъ (окопѣни, поѣвѣ) по 1 80 лѣ. кгѣ. живѣа тѣгѣа, а на козитъ и козѣтитъ (окопѣни поѣвѣ) — по 1 60 лѣ.

Добруджанскитъ коопѣрациѣ. Възѣмѣвѣната на централната коопѣративна банка отъ добруджанскитъ коопѣрациѣ възлизатъ на около 300—400 хиляди лѣва.

Любовъ къмъ Добруджа. Получимѣотъ южния фронтъ радѣното трогатѣлно писмо: Г-не Редакторѣ, жѣлаи да чѣта вѣстника Вн. Изпращаитѣ ми всѣмъ брѣй. Ако би тѣкъ на боѣното поле да загина, прѣди да видѣ Добруджа свободна, ще се задоволя съ послѣдното: „Добруджа — прѣстѣтъ Фелдсѣбѣлъ Ан. Василѣвъ“.

Търгъ. На 1-й сѣптемѣрий т. г. училищното настоятелство, въ с. Долѣтъ-Ирѣмѣкъ, Кѣдѣжѣската оѣлина, ще прѣвѣведе търгъ за прѣдѣжѣта на около 5,000 кгѣ. тѣзгодишно сѣно, което е складирано въ училищния дворъ. Жѣларѣцитъ да го купѣтъ, да се яватъ и надѣватъ на горѣната дата.

Изгубено портѣно. По прѣстѣ Бабадагъ — Карамѣн-лъѣй е изгубѣно едно портѣно. Кѣйто го е намѣрилъ, да задѣржи парѣтъ за себе сѣ, а документитъ да изпрати или прѣдѣстави въ редакѣцията.

Книжѣница. Получи се въ редакѣцията на книгата Стари и нови пѣмѣстѣни въ „Добруджа“. Художѣствѣно-стѣгѣлѣнѣтъ сѣдѣтъ отъ Ив. Енѣвъ — Видѣ съ сѣдѣното сѣдѣржѣние: Три българитъ въ Добруджа; дѣмѣ; трудъ; обѣвѣло и туалѣтъ; прѣви; обѣмѣи и обрѣди; храмъ; грѣмѣща; сѣ около 200 илюстрациѣ въ тѣкола. Издаване на народѣстѣо-магатѣлния фондъ „Добруджа“. Цѣна 12 лѣ. Намира се за продажъ въ всѣкитъ книжѣници. Достѣви се отъ Дружѣство „Книжѣнѣма“, Сѣния ул. „В. Лѣвѣмъ“ до централната поща. Тѣлѣфонъ 1609

КУПУВАМЪ

Велосѣпѣдни гумѣ, новѣ тѣмъ и лѣпилѣ.